

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 97

číslo: 39

24. září 2017

Cena: 8 Kč

Kdo zpívá, ten se modlí dvakrát aneb XXIV. kurz varhaníků a zpěváků v Chebu

Kdo zpívá, ten se modlí dvakrát. Tato stará moudrost se během požehnaných dnů v Chebu (11. 8. - 19. 8.) naplnila měrou vrchovatou. Zdejší náboženská obec hostila již XXIV. kurz varhaníků a zpěváků naší církve.

Do starobylého západočeského města zamířili múzami políbení bratři a sestry z nejrůznějších koutů naší republiky. Vedoucím, organizátorem, spirituálem a v neposlední řadě i kuchařem, který se staral o kulturní, duchovní i kulinářský program kurzu, byl zlínský farář Zdeněk Kovalčík, od letošního roku celocírkevní kantor.

V sobotu 12. 8. jsme vyrazili za památkami v kraji, navštívili jsme zámek v Kynžvartu, kláštery v Teplé a v Novém Dvoře, zámek v Bečově a hrad v Lokti. V neděli 13. 8. sloužil br. Kovalčík liturgii v chebském husitském kostele, při níž kurzisté zazpívali Ebenovu Truvéřskou mši. Poté následovala prohlídka města a jeho pamětihodností (všichni účastníci kurzu byli v Chebu poprvé). Neděli jsme završili tradiční bibliíkou večeri v prostorách farního bytu. Od pondělka do pátku se pilně naví-

čovalo. Díky vstřícnosti římskokatolické farnosti bylo možno využívat ke zkouškám varhany v místních kostelech sv. Mikuláše a sv. Václava a díky kastelánovi Tomáši Dostálovi se mohly rozeznít i varhany v městské koncertní síni v bývalém kostele sv. Kláry. Ke zkouškám se využívala i modlitebna a kostel naší církve, kde se také konaly ranní a večerní pobožnosti, které vedl vedoucí kurzu. Ve varhanním doprovodu pobožností se

střídali účastníci kurzu. Jeho vrcholem byl nepochybně páteční večerní koncert pro veřejnost u sv. Kláry, uvedený farářem Lukášem Bujnou. V průběhu dynamického, výborně dramaturgicky připraveného koncertu byly předvedeny staročeské chorály, varhanní skladby, zazněl výběr ze Schubertovy Deutsche messe i jeho písní, Dvořákovy Biblické písně. Došlo na song Proba o lásku, který otextoval letošní jubilant br. farář

Z. Svoboda, i na gospels a spirituály. Koncert přilákal desítky diváků, včetně příslušníků chebské a sokolovské náboženské obce. Účinkující podali vynikající výkony. Dle hodnocení br. Kovalčíka se jedná o vůbec umělecky nejzdařilejší koncert v historii pořádání kurzů.

Na závěr kurzu se v sobotu 19. 8. uskutečnila v husitském kostele songová bohoslužba, již předsedal br. Kovalčík a zvěstováním Božího slo-

va posloužil br. Bujna. Ten slyšel songovou liturgii poprvé, takže to byl pro něj velký zážitek.

Děkujeme plzeňské diecézi a dalším diecézím za finanční a organizační podporu kurzu, chebské NO za poskytnutí prostor a za servis, a především účastníkům kurzu, kteří neváhají obětovat svůj volný čas, aby zpěvem díky a chval oslavovali Boha a šířili i dobré jméno církve.

Lukáš Bujna, Zdeněk Kovalčík

S kotvou do Roku NADĚJE 2018

Ne vždy jsme naladěni na druhé, ne vždy máme chuť slevit ze svého názoru. My, samostatné jednotky - za sebe zodpovědné, mnohdy ve vedoucí pozici, nechce se nám jen tak se podvolovat. Naše ohrada, kterou si kolem sebe utváříme, nás svírá a je nám těsno, a přitom v těchto pro nás vlastně nepřijemných chvílích někdy stačí málo a může se nám dostat od ostatních řešení, nápadu, který nás překvapí svou jednoduchostí. Obruče individualismu povolují a my jsme nakloněni více... Někdy se i začneme usmívat, protože vidíme za sebou něco, co má hodnotu společného tvoření. Idealismus? Pokud jsme upřímní, ne.

Naše setkání komisi 6. září v Hradci Králové snad splnilo svůj účel a byli jsme přesvědčeni, že jsme naplnili slova: „A tak usilujme o to, co slouží pokoji a společnému růstu.“ Ř 14,19. Diskutovali jsme nad aktivitami jednotlivých komisí, těmi proběhlými i těmi, které chystáme pro Rok NADĚJE 2018. Uvědomili jsme si, kolik společných aktivit jsme prožili či přichystali pro druhé, jak jsme byli přičinliví ve vydávání různých i jednoduchých tiskovin, které nám pomáhají při pastoraaci. Den byl plný nápadů, kompromisů i jednoznačně shodných řešení. A kdo vytrval, na závěr jej čekala plavba parníkem po Labi s připitkem a přáním, aby kreativita, inspirace a vzájemné povzbuzení bylo mezi námi patrné i nadále. (obr. str. 4)

Jana Pechancová

95. výročí založení sboru v Přelouči

Vážení a milí!

Dovolujeme si vás pozvat na zahájení oslav **95. výročí náboženské obce v Přelouči**, které se bude konat v našem sboru (Tůmy Přeloučského 332) **ve středu 27. září**. Úvodní slovo pronesou paní Irena Burešová, starostka města Přelouč,

a bratr Pavel Pechanec, královéhradecký biskup Církve československé husitské.

V prostorách naší fary můžete zhlédnout výstavu, prohlédnout si prostory našeho kostela (bývalé synagogy) a seznámit se s činností přeloučských husitů. **Martin Chadima**

Temná je noc

Zveme do divadla Mana, které je součástí Husova sboru ve Vršovicích, na poetickou inscenaci **Temná je noc /Terezie z Lisieux: Můj bratr Nietzsche**. V pondělí 25. září a ve čtvrtek 12. října v 19.30 hodin.

Poetická inscenace zobrazuje fiktivní setkání mladičké Terezie z Lisieux a životem zklamaného Friedricha Nietzscheho. Hra nabízí na pozadí setkání dvou významných osobností také střet náboženství a ateismu i modernějšího a konzervativního pohledu na víru v prostředí karmelitánského kláštera v Lisieux. Bridget Edmanová získala za tuto hru první místo v mezinárodní soutěži International Competition for Religious Drama.

Co může mít společného Friedrich Nietzsche se svatou Terezíí z Lisieux? On hlasatel smrti Boha a ona svědkyně Boží přítomnosti? Stojíme před dvěma protikladnými světy. Krásnou a laskavou Terezíí potkáváme na sklonku jejího života, kdy trpí chrlením krve. Ve svých vidinách se setkává nejen s Nietzschem, ale i s hlavním protagonistou jeho díla: Zarathustrou. Co by mohlo spojovat dva tolik rozdílné světy? Čí Bůh je mrtev? Bridget Edmanová měla odvahu se do toho pustit, studovat je a zaměřit se na ideje, které ovládaly jejich život. Překvapivě odhalila některé důležité aspekty, které spojují jejich životní zkušenosti, ba dokonce je sbratřují. Rozhovor mezi dvěma tak rozdílnými osobami je prostý, střízlivý, zaměřený na málo věcí.

Proč? - ptá se ona - se nedělit o strach a samotu? Proč se nestát přáteli? Proč nejit společně, nezáleží na tom kam, i třeba na okraji propasti, ale společně? Její výzva je naléhavá.

Bridget Edmanová se narodila v roce 1957 ve Švédsku v luteránské rodině, po pobytu v Holandsku a Velké Británii se odstěhovala do Durbanu v Jižní Africe, obrátila se na katolickou víru a v roce 1978 vstoupila do řádu bosých karmelitek v Johannesburgu. Nyní žije v klášteře v Kapském městě.

Režie: T. Vondrovic. Hrají: Terezie z Lisieux: Máša Málková, j.h., Friedrich Nietzsche: Pavel Batěk, j.h., Scénografie a kostýmy: I. Brádková, Inscenace vznikla za podpory MČ Praha 10 a Nadace Život umělce. Vršovické divadlo MANA, Moskevská 34/967, Praha 10 - Vršovice. www.vrsovickedivadlo.cz, tel. 731 100 059.

Terezie: Ateista je mým bratrem. Mám k němu blízko, blíže než mnozí jeho přívrženci.

Terezie: Silná budeš, až pochopíš, že máš dost slabosti. Pokud necítíš strach, nemůžeš mít odvahu.

Nietzsche: Musíme trpět a ubližovat, protože jedině boj o přežití přináší velikost, skutečný vývoj lidství.

Slavnostní den židovské kultury Dorazil i izraelský velvyslanec

Tradiční oslavu Evropského dne židovské kultury v Hořicích poctil svou návštěvou Daniel Meron, velvyslanec státu Izrael v České republice.

Evropský den židovské kultury nám připomíná historii židovského národa a jeho kultury. Obvykle je spojen s mnoha akcemi v synagogách, na židovských hřbitovech a dalších židovských památkách. Díky iniciativě Elišky Zapletalové, farářky Církve československé husitské, je již po mnoho let tento významný den připomínán i v Hořicích, a to vždy první nedělí v září. Letos byl pořádán ČČSH, Městem Hořice a místním muzeem, a to pod záštitou starosty města Aleše Svobody.

Program v synagoze byl zahájen ekumenickou bohoslužbou slova představitelů tří církví, Elišky Zapletalové, katolického kněze P. Filipa Janáka a Jaroslava Andrejse, který zde zastupoval faráře Českobratrské církve evangelické Radima Žárského. Sváteční den v synagoze pokračoval pásmem židovského humoru „Potkal Khon Roubička“ v podání Františka Staňka, herce hradeckého Klicperova divadla. Mackie Messer Klezmer Band z Turnova střídal mluvené slovo podmanivými jidiš písněmi. Bohoslužby i následného programu se zúčastnil také poslanec Leoš Heger (TOP 09) s manželkou.

Příjemnou atmosféru kulturního programu přerušilo pro přítomné posluchače velmi nečekané překvapení, a to příchod Jeho Excelence Daniela Merona, velvyslance Státu Izrael v ČR, s manželkou Jill, které do hořické synagogy doprovodil poslanec Robin Böhmsch (ČSSD). V krátkém vystoupení izraelský velvyslanec pozdravil přítomné, poděkoval za opravu synagogy a vzhledem k tomu, že navštívil i Masarykovu věž samostatnosti, vzpomenu i prvního prezidenta ČSR a celkově tradičně dobré vztahy mezi našimi státy. Československo bylo mezi prvními zeměmi, které uznaly Stát Izrael a Češi rovněž pomohli Izraeli přežít v těžkých prvních dnech existence, neboť mu poskytli nejen vybavení, ale i výcvik letectvu. Vzácní hosté nepřišli s prázdnou, a tak mohl starosta města Aleš Svoboda na závěr nejen poděkovat Elišce Zapletalové a všem, kteří se z vlastní iniciativy snaží udělat ze synagogy místo setkávání, ale také rozdělit mezi přítomné kousek Izraele v podobě košer vína.

Jindra Váchová

(převzato se souhlasem redakce z <http://jicinsky.denik.cz/zpravy>,
foto: Michal Ludvík)

Z kazatelského plánu

16. neděle po svatém Duchu

Lidé můj, naslouchej učení mému, k slovům úst mých nakloň ucho.

ŽALM 78,1

První čtení: Jonáš 3,10-4,11

Tužby pro dobu po Duchu svatém (V):

2. Aby upevňoval naši vůli a přivedl nás k vítězství nad našimi lidskými slabostmi, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vzdát se všeho, co brání Krista následovat a jeho zákon zachovávat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, dej, abychom nedychtili po věcech pozemských, ale milovali věci nebeské. Pomoz nám opouštět všecko pomíjivé a držet se toho, co je trvalé. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Filipským 1,21-30

Evangelium: Matouš 20,1-16

Verš k obětování: Žalm 138,7

Verše k požehnání: Žalm 119,4-5

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, dej, ať tvá odpouštějící milost a uzdravující působení nás zbaví nepokoje a umožní nám držet se tvých přikázání. Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 45, 175, 78, 151, 178, 185

Modlitební úsilí nás provází životem

Modlitbu vnímám obvykle jako radost. Mám dojem, jako bych se ponořila do příjemné termální vody. Nic mi nepřekáží, není mi zima ani horko. Beru do modlitby rodinu a přátele. Přimlouvám se, aby získali energii a úspěšně hledali svou vlastní duchovní cestu. Také se modlím, aby se posílilo jejich zdraví, protože snad každý z nás prožil onemocnění někoho blízkého a snažil se jej podpořit svou blízkostí, zájmem a schopností naslouchat.

Je třeba si uvědomit, že modlitba za druhé je něco více než pouhá náhražka za jednání. Nasadit vlastní síly pro druhého a modlit se za něho patří k sobě. „Bez modlitby je totiž jednání často slepé,“ říká benediktinský mnich, filosof a teolog Anselm Grün v knížce Sedmero skutků milosrdenství, která vyšla v Karmelitánském nakladatelství v roce 2016. Naše modlitba musí ústit v nové jednání. Jinak se, modlíme-li se za druhé, budeme točit jen sami kolem sebe. Evangelista Matouš nám ukázal jednotu modlitby

a jednání v Kristově horském kázání. V centru této Ježíšovy velké řeči se nalézá modlitba Otce náš. Nemůžeme se však modlit k Bohu jakožto k Otcí, nesnažíme-li se o nový vztah k bratřím a sestrám. Anselm Grün, patřící k nejčtenějším křesťanským autorům současnosti, upozorňuje na to, že toto platí i v opačném směru: nebudeme schopni dostat požadavkům horského kázání, neučiníme-li skrze modlitbu zkušenost, že jsme bezpodmínečně milovanými Božími syny a dcerami.

Již od mládí mě zajímá, jak by měla vypadat modlitba za druhého a jaký má účinek. Myslím si, že je třeba, abychom uvažovali zrale a nemysleli si, že snad můžeme prosit Boha, aby našeho bližního změnil podle naší představy. Nemůžeme přece určovat, co je pro druhého správné. Bůh nebude druhého formovat podle našich přání. Buďme v každém případě empatičtí, vciťujme se do člověka vedle sebe a ptejme se: „Co prožívá, co ho trápí, po čem touží, co by potřeboval?“ Pokorně ponechme

v Boží režii, co je pro druhého dobré. Představujeme si, jak do potřebného člověka proudí Boží Duch a Boží láska. Dotyčný se tím dostane do kontaktu sám se sebou, se svou situací, se svým nejnitřnějším jádrem a povoláním. „Bože, požehnej mu a dej mu svou spásu,“ modlíme se. A v hloubi naší duše vyvolá tato modlitba více světla, lásky, naděje a důvěry. Působí na nás samotné i na blízkého člověka, kterého bereme do modlitby s sebou. Vzpomínáme v tomto usebrání i na naše bližní, kteří již odešli na druhý břeh, můžeme jim projevit vděčnost, odpuštění a naději.

„Mniši z hory Athos jsou přesvědčeni, že svět se dosud nepropadl do chaosu jen díky tomu, že se všude na světě lidé modlí. Podle přesvědčení mnoha náboženství modlitba nese svět a chrání nás před zánikem,“ píše Anselm Grün v kapitole „Modleme se za živé i zemřelé“. I my bychom se měli podílet svým modlitebním úsilím na cestě k dobru.

Olga Nytrová

Nad Písmem

Spravedlivá mzda

„Neboť s královstvím nebeským je to tak, jako když jeden hospodář hned ráno vyšel najmout dělníky na svou vinici.“

Když přišli ti první, měli za to, že dostanou víc; ale i oni dostali po denáru. Vzali ho a reptali proti hospodáři: „Tihle poslední dělali jedinou hodinu, a tys jim dal stejně jako nám, kteří jsme nesli tíhu dne a vedro!“ On však odpověděl jednomu z nich: „Příteli, nekřivdím ti! Nesmluvil jsi se mnou denár za den? Vezmi si, co ti patří, a jdi! Já chci tomu poslednímu dát jako tobě; nemohu si se svým majetkem udělat, co chci? Nebo snad tvé oko závidí, že jsem dobrý?“ Tak budou poslední první a první poslední.“

Mt 10-16

V textu Matoušova evangelia ve 20. kapitole verše 1 až 16 slyšíme Ježíšova slova o spravedlivé mzdě. Otázka spravedlivé mzdy byla, je a vždy bude předmětem různých diskusí. Ideálem je spravedlivá mzda za stejně odvedenou práci pro muže a ženy v průmyslu, zemědělství, administrativě či v lékařství atd. V evangeliu čteme o křiklavé nespravedlnosti při výplatě zemědělských dělníků. Pán Ježíš, který vypráví tento příběh, nás chce přesvědčit, že takto to chodí v ideálním nebeském království, kde vládne sám Bůh. Může se nám zdát, že jde o podivnou Boží spravedlnost. Tento příběh si můžeme snadno představit. Lidé hledají práci. I dnes ve vyspělých hospodářsky prosperujících zemích to vždy není jednoduché najít práci, která by odpovídala vzdělání, zdraví, bydlení,

minimálnímu dojíždění. Někde na tržišti ve frontě stojí zájemci o zaměstnání. Ráno o šesté hodině k nim přijde majitel vinice, najme si je, smluví s nimi mzdu a pošle je na vinici. Sotva odejdou, postaví se do fronty další zájemci o práci. A majitel je tam najde jak v devět hodin dopoledne, tak i v poledne a některé ještě ve tři hodiny i později odpoledne. Všech se zeptá: „Co tu tak nečinně stojíte?“ Oni odpovídají, že čekají na nějakou práci, že je doposud nikdo nenajal. I ty pošle zaměstnavatel na svou vinici. Když večer došlo k výplatě, vyplácel celodenní mzdu nejprve těm, kteří tam přišli jako poslední. Zrovna tak vyplatil ty, které najal jako první. Není divu, že tito první byli nespokojeni. Kde je spravedlnost? Každému podle jeho zásluhy. Každému podle jeho výkonu. Z našeho hlediska by to tak mělo být. Toto vyrovnání může v nás působit pohoršení. Takové je naše smýšlení. Když zaměstnavatel uslyšel reptání, na svou obhajobu jednomu z reptajících pravil: „Nekřivdím ti. Nesmluvil jsi se mnou denár za den? Vezmi si, co ti patří, a jdi! Já chci i tomu poslednímu dát jako tobě.“ Ano, hospodář byl nejen spravedlivý, ale i dobrý, soucitný. Totiž všichni hledali práci. Všichni stáli ve frontě a čekali, že je někdo najme. Každý

chtěl pracovat. Nebyli to lenoši a povaleči. Ten hospodář v biblickém příběhu je zřejmě znal a dovedl si představit, že i oni budou mít večer hlad. Měl s nimi soucit. A tak k nim byl laskavý a šetrný. Dal jim nikoliv podle zásluh, ale podle jejich potřeby. Bůh není malicherný jako my lidé, a proto je nejen spravedlivý, ale i milosrdný. Bůh je velkolepý. Toto poselství o Boží dobrotě a lásce, kde má každý do posledního vydechnutí šanci, je radostným poselstvím Ježíšova podoobenství o dělnících na vinici. Ani v pět hodin odpoledne není pozdě, ani když se schyluje k večeru našeho života, nemusíme zoufat. Ještě můžeme s naším životem něco udělat, dát do pořádku. Ještě můžeme získat plnou mzdu. To je opravdu poselství plné naděje pro každého z nás. A nejen to, má to být i výzvou a příkazem, abychom nelenili, neodkládali na zítřek to, co je třeba nyní v našem životě učinit, a nespolehali jen na Boží milosrdenství. Naslouchejme výzvě Božího Hospodáře, pojďme na jeho vinici, pracujme poctivě a nesme trpělivě bříme horkého dne v přesvědčení a naději, že nám bude při poslední výplatě Bůh, nebeský Hospodář, odplatitelem spravedlivým i milosrdným.

Jitka Pokorná

Pane, náš Bože, víme, že jsi spravedlivý a milosrdný nebeský Hospodář, který povolává stále nové dělníky na svou Vinici. Prosíme, žehnej všem, kteří slyší tvou výzvu a přicházejí pracovat ve věci víry. Amen

Husův sbor v Kutné Hoře z bývalé synagogy

V čele vznikající církve na Kutnohorsku stál bývalý řádový kněz Bohumil Snížek z Čáslavi. V roce 1921 vykonal na náměstí první bohoslužby v češtině, jimiž získal četné stoupence nové církve. Poté byly bohoslužby vykonány v kostele Matky Boží na Náměstí.

První schůze rady starších se konala v témže roce, náboženská obec byla schválena dne 15. 2. 1923.

Husův sbor byl přestavěn z bývalé synagogy, postavené v roce 1903 stavitel Moravcem. V roce 1949 byla budova zakoupena a poté opravována. Otevřena byla ještě v pronájmu dne 21. 9. 1947.

Budova je z cihel, krytina tašková. Ve sboru jsou lavice, varhany, gramozvony, v průčelí za stolem Páně je freska Spasitele od akademického malíře Karla Skály, u pravého pilíře vpředu je soška Jana Roháče z Dubé, kterou zapůjčilo místní muzeum. Od roku 1956 je v přední sboru umístěno kolumbárium se 75 nikami.

Z webových stránek při příležitosti výročí sboru vybrala redakce

„Nauč mne, drahý Bože, jak začínat znovu, zlomit včerejší návyky, přestat si namlouvat, že nemohu, když mohu, že nejsem, když jsem, že jsem uvízl, když jsem naprosto svobodný.“

modlitba Rabiho Nachmana

Ad „Zákon Jehiela Dinura“

Jan Schwarz nazývá v nadepsaném článku, jenž vyšel v Českém zápasu č. 34 „hluboký zásah do duše svědka proti Adolfu Eichmannovi „zákonem Dinura“, jenž řekl, „že v tu chvíli se začal bát sám sebe, protože pochopil, čeho by mohl být schopen. Vlastně jsme si byli podobní, přiznal.“

Jan Schwarz nahlíží druhou, nevyslovenou stranu „Dinurovy rovnice“ takto: „Poznat a přijmout tvrzení, že v jádru jsme všichni stejní lidé, znamená sebekriticky připustit, že bychom měli být v budoucnu o mnoho lepší, a proto je nevyhnutelné na sobě usilovně pracovat.“

Jan Werich to vyjádřil po svém: „Když už člověk jednou je, tak má koukat, aby byl. A když kouká, aby byl, a je, tak má být to, co je, a nemá být to, co není, jak tomu v mnoha případech je.“

Schwarzův rozbor je podnětný a nabádavý, avšak ne zcela vyčerpávající: v článku není zmínka o pokání. To už přesahuje rozmezí Dinurovy rovnice. Bez pokání je sebekritika velice oslabena.

Patrně není známo, zdali Eichmann projev litost nad tím, čeho se

dopouštěl. Hitler to neprojevilo, i když na to měl dost času. Uvědomit si s lítostí svá provinění prohlubuje chtění „být o mnoho lepší“. Sebekritika je sama pro sebe, avšak jde o to, být v budoucnu – a to nejen pro sebe – jiný. „Proměňte se obnovením myslí své“, vyzývá apoštol Pavel.

„V jádru jsme všichni stejní lidé“ a „Každý z nás je stejný člověk jako Adolf Eichmann“, vyvozuje Jan Schwarz. Ano i ne. Prvotně, v jádru, ano učiněním k obrazu Božímu, druhotně ne porušením a v rozeznatelnosti. Osobně se podílíme na tom, jací jsme. „Poznáte je podle ovoce“, řekl Ježíš. Jaké je naše ovoce?

Záměrem Jana Schwarze bylo zpřístupnit „zákon Jehiela Dinura“. Respektoval způsob jeho myšlení a nepřekročil jeho horizont při nazírání druhé, morální stránky „zákonu“. Rozvést nezbytnost pokání by patrně přesahovalo záměr článku. Pro mne to byl podnět pohlédnout průběžně přes hranici a upozornit na oblast zákona vyššího rozměru, jehož důležitou složkou je právě pokání.

Miroslav Matouš

Diskuse o mariánském sloupu pokračuje

V pražském kostele Církve československé husitské Na Zderaze se v souvislosti s obnovenou diskusí nad opětovnou instalací tzv. mariánského sloupu na Staroměstském náměstí konala 7. září tisková konference. Účast přijali zástupci několika církví, dále zástupci historické společnosti Veritas, spolku Exulant, Křesťanské misijní společnosti a několika dalších iniciativ. Z jejich vyjádření pro sdělovací prostředky i další účastníky setkání jasně vyplynul nesouhlasný postoj k obnově zmíněné památky z r. 1650, a to především z následujících historicko-politických a morálních důvodů:

- Nejde o typický mariánský sloup, které byly vztyčovány jako výraz díků za ochranu před nebezpečím, zejména při odvrácení moru, nýbrž vzhledem k užitým motivům a okolnostem, za jakých památka vznikla, je honosný komplex triumfálním symbolem vítězství nad reformací: českou, německou, švýcarskou, ale i dalšími proudy a hnutími včetně utrakvistů a Jednoty bratrské, z níž vyšel J. Amos Komenský.

- Je přesvědčivě doloženo, že sloup byl vztyčen jako výraz poděkování císaře Ferdinanda III. městu za úspěšnou obranu proti Švédům – kteří za třicetileté války bojovali na straně protestantů. Tentýž císař vydal patent, nařizující, aby úřady v zemi netrpěly protestantské kazatele a zakročily proti nekatolíkům v Čechách. Sloup je tak symbolem pobělohorského útlaku, ergo náboženské netolerance. To vyjadřuje nejen postava vítězné Marie stojící na přemoženém drakovi, ale také postavy andělů křížem a mečem usmrcující d'ábly – představující reformační živel.

- Ve světle těchto jmenovaných skutečností je zřejmé, že jde o nevkusné zneužití Marie, Matky Páně, kterou v této biblicky zakotvené perspektivě vnímá a takto ji ctí naše i další církve.

- Ve světle těchto skutečností se rovněž jako nepřijatelný jeví argument, že by mělo jít o výraz smíření – jak uvádějí zastánci obnovy sloupu ze Společnosti, která již od svého vzniku po pádu komunismu o akt obnovy usiluje. (Jako jeden z důvodů na svých webových stránkách uvádí nutnost odčinění urážky Panny Marie.)

- Naše země stojí na demokratických základech, které zaručují mj. svobodu vyznání. Je sporné, zdali symbolem této svobody má být památka období, jež A. Jirásek označil jako období temna. Tak ho vnímala a stále vnímá

značná část naší populace, a to je i důvodem, proč byl sloup v prvních dnech vzniku demokratické republiky československé odstraněn. V tomto světle viděl porážení sloupu i sám TGM, jenž se vyjádřil tak, že „čin vznikl především z rozčlenění politického, nikoli náboženského... věděl jsem přece, jak odstranění této sochy často bylo požadováno, protože platila za pomník naší porážky na Bílé hoře.“ „...Když Pražané tu sochu odstranili, jsem sám tomu rád, protože ta socha byla politickou potupou pro nás.“

Tolik z vyjádření a komentářů účastníků tiskové konference. Je otázkou, jak se záležitost bude dále vyvíjet. Krátce po vzniku tohoto příspěvku se problematikou rovněž zabývalo zasedání zastupitelstva Magistrátu hl. města Prahy (14. září), historická společnost Veritas rovněž oznámila, že chystá další tiskovou konferenci.

Jistě je přáním nás všech, aby na místě tak významném a exponovaném, jako je Staroměstské náměstí v Praze, na místě, kudy kráčela bolestná i radostná historie naší vlasti, stála taková umělecká díla, o jejichž existenci a významu panuje ve společnosti shoda a soulad, která vyjadřují naše citění. Především pak se takové přání jeví aktuální a naléhavé v nadcházejícím roce, kdy si připomeneme vznik našeho demokratického státu. Státu, s jehož vznikem je nikoli nevýznamně spjata i naše Církev československá husitská.

Klára Břeňová

Dodatek redakce: Naše církve přijala v této souvislosti na zasedání ústřední rady několik usnesení, z nichž poslední, z 12. listopadu 2016 (Usnesení č. 1.2.3.177) zní: *V Církvi československé husitské si vážíme Marie, Matky Páně, a je pro nás symbolem smíření, odpuštění a lásky. Vztyčení mariánského sloupu s protireformační symbolikou však nepodporujeme.*

V obdobném duchu a s odkazem na tradici utrakvistu ctící hodnotu svobody náboženského vyznání pak znělo také *Vyjádření k oznámení o zahájení územního řízení Výstavby obnoveného mariánského sloupu v Praze 1 na Staroměstském náměstí* (č. j. UMCP1060058/2017), které zaslal primátor hl. města Prahy, starostovi MČ Praha 1 a vedoucímu oddělení územního řízení za naši církve patriarcha ThDr. Tomáš Butta s pražským biskupem doc. Davidem Tonzarem v dubnu tohoto roku (viz webové stránky církve, sekce zprávy).

Přání bratru Ondřeji Bezděkovi

Ve sboru Prokopa Velikého náboženské obce v Bakově nad Jizerou jsme v neděli 10. září spolu se sestrami a bratry prožili slib rady starších a radovali se z příchodu bratra Ondřeje Bezděka, který byl bratrem biskupem Pavlem Pechancem uveden do kazatelské služby v Bakově nad Jizerou, Mnichově Hradišti a v Českém Dubě.

Kěž bratra Ondřeje Pán provází a nadále posiluje.
Jana Pechancová

Den pro duchovní-seniory

...z dopisu těm, kteří se Setkání věkem nejzkušenějších 31. srpna 2017 nemohli zúčastnit.

Vážená a milá sestro farářko, vážený a milý bratře farář, po roce jsme se opět sešli na diecézi v Hradci Králové, kam nás svolal bratr biskup Pavel Pechanec na společné setkání duchovních věkem nejzkušenějších.

Upoutala nás zajímavá výstava VÍRA – NADĚJE – LÁSKA připravená k seznámení širší i církevní veřejnosti s dílem naší církve. Ačkoli je věnovaná výročí církve, poskytuje možnost seznámit se i s proudem vývoje křesťanství u nás. Má ještě jednu báječnou výhodu – děti i dospělí se mohou u jednotlivých panelů zastavit, pohrát si či něco vyzkoušet. Je instalovaná ve sboru a jednotlivé náboženské obce mají možnost si ji v průběhu tří let (do 100. výročí) zapůjčit pro své účely. Stačí nahlásit na diecézi.

Pak jsme vyslechli přednášku bratra Martina Chadimy, kterou připravil na základě své publikace Dr. Karel Farský, I. patriarcha Církve československé (husitské). K přednášce promítal také dobové fotografie zmiňovaných osobností – některá známá jména tedy konečně dostala i tvář. U připraveného pohoštění jsme měli možnost si vzájemně popovídat a potěšit se z našeho setkání, podělit se o různé myšlenky s bratrem biskupem. Nemohl/a jste být mezi námi, proto vám posíláme několik záběrů ze setkání (viz webové stránky církve, fotogalerie) a malou upomínku – v naději, že Vás potěší. Doufáme, že nám Pán Bůh dá zdraví a dovolí setkat se příště. Jménem všech, kdo setkání připravovali a uskutečnili, Vás srdečně pozdravujeme a těšíme se na další.

Jana Wienerová, Jana Pechancová

Letošní rychnovský minitábor klubu KaKaDú

se konal tradičně poslední týden prázdnin na rychnovské faře. Tentokrát byla tématem doba počátku světové reformace a postava Martina Lutera. Bylo zajímavé se přenést do doby před 500 lety a srovnávat tehdejší podmínky života dospělých - a hlavně dětí - s těmi dnešními. Málokdo uměl číst a psát, Bible v německých knížecích nebyla v německém jazyce, ale v latině, lidé se báli Boha jako přísného soudce a mysleli si, že si ho usmíří odpustky. Když Luther při studiu bible pochopil, že Bůh člověku dává v Kristu smíření, sdílel se s tímto poznáním s druhými lidmi a kritizoval tehdejší zločiny. Narazil na odpor církve i císaře.

Podobně jako Hus 100 let před ním chtěl být přesvědčen o pravdě z Bible. Situace v 16. století už byla jiná, Lutherovy názory se díky vynálezu knihtisku brzy rozšířily a také jeho kniže mu pomohl. Lutherův překlad

Nového zákona do němčiny otevřel možnost Bibli číst a poznávat ve svém jazyce. Byli jsme hrdí, že u nás mohli lidé číst Bibli v češtině už o sto let dříve.

Hráli jsme různé hry, zkoušeli jsme tisknout pomocí vyřezaných bramborových tiskátek a hodně jsme chodili pěšky, tak, jak to bylo tehdy běžné. Každý den dával Pavel zprávu a fotografie na facebook Husité RK a informoval zájemce

o našich zážitcích. Děkujeme všem, kdo se na programu tábora podíleli, a těšíme se na další setkávání našeho klubu - vždy v pátek v 17.30 h na faře ČČSH v Rychnově nad Kněžnou. **Alena Naimanová**

Ilustrace k článku na str. 1 S kotvou do roku Naděje 2018

Z ekumeny

V ekumenickém duchu Na Zderaze

Při příležitosti setkání účastníků a vedení ekumenického kurzu v německém Josefalu se v pražském kostele Václava Na Zderaze 7. září konaly dvojjazyčné ekumenické bohoslužby s večerí Páně. Kázání pronesl biskup Slezské evangelické církve a. v. Tomáš Tyrlik, na varhany doprovodil B. Rabas.

Zprávy

Pozvánka na Křížky

Drazí v Kristu, dovolte mi vás pozvat na setkání 29. září od 18 hodin při památném místě posledního mírového setkání věřících, kteří se měli v horizontu několika málo dní zasloužit o zvrat pražských pokojných událostí. Zveme vás na Křížky, při obci Sulice u Prahy. Převážně pražští a plzeňští následovníci pošlapaného odkazu českých reformních kazatelů v čele s Želivským a Korandou odtud vyšli vstříc Praze. V jejich žilách proudil plamen, ten se měl stát osudným pro pýchu celé západní církve. Nám se připomínka těchto našich předků stává usvědčujícím corpus delicti pro vlašnost, která nám dosud neumožňuje činit zvěst o přítomném a přicházejícím božím království

dostatečně zřejmou. Minulý rok jsme připomínku této události konali způsobem pietního zastavení a návštěvou místní Náboženské obce v Jilovém u Prahy. Tento rok jsme se rozhodli setkání vést v duchu odlehčenějším a seznat tak vás i několik přátel k turnaji v pétanque i následovnému posezení v přílehlé kolibě. Budeme se těšit na každé setkání, z něhož každý z nás odejde posílen zápalom pro věc Pána Ježíše Krista. S přátelskými pozdravy, **Mgr. David Hron**

Pozvání do Havlíčkova Brodu

Zveme vás na Setkání příznivců Jára Cimrmana v Havlíčkově Brodě 30. září od 10 h. Program: prohlídka Štáflový chaloupky, přednáška Štěpána Kláska „Cimrman a Zpěvník

ČČSH“, divadlo České nebe, oběd v Pivovarské restauraci, procházka městem, káva a zákusek u Cimrmanova trychtýře, procházka k faře a zakončení Cimrmanova dne.

Kamila M. Lukasová

„Můžete s tím nesusouhlasit, můžete se dokonce i rozčilovat, ale to je asi tak všechno, co s tím můžete dělat.“

Jára Cimrman

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

- pondělí 25.9. 2017, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Aleš Bárta - varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART
- úterý 26.9. 2017, 17.00
Michal Hanzal - varhany
František Bílek - trubka
G. F. HÄNDEL, J. S. BACH, G. P. TELEMANN, W. A. MOZART
- středa 27.9. 2017, 17.00
Bohumír Rabas - varhany
Jana Jonášová - soprán
J. S. BACH, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, Ch. M. WIDOR

- středa 27.9. 2017, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat - barokní housle
Yvona Škvárová - mezzomezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

- čtvrtek 28.9. 2017, 17.00
PRAGUE MOZART TRIO
Štefan Britvik - klarinet
Miloš Bydžovský - klarinet
Petr Němeček - fagot
Yvona Škvárová - mezzomezzosoprán
W. A. MOZART, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, L. v. BEETHOVEN

- pátek 29.9. 2017, 17.00
František Štátný - varhany
Miroslav Laštovka - trubka
J. S. BACH, J. PACHELBEL, D. BUXTEHUDE, C. FRANCK

- pátek 29.9. 2017, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Štěpánka Heřmánková - soprán
Miroslav Laštovka - trubka
A. VIVALDI, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. GERSHWIN

- sobota 30.9. 2017, 17.00
Zuzana Němečková - varhany
Věra Likérová - soprán
G. CACCINI, J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART

- sobota 30.9. 2017, 20.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková - housle
Vratislav Vlha - hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

Změna programu vyhrazena.
Placená inzerce

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Dělníci na vinici

Ý	V	I	L	D	E	V	A	R	P	S
K	H	R	Á	V	L	Ě	Á	S	O	N
R	V	O	E	S	T	N	P	T	I	A
V	Á	Č	S	Š	O	R	Í	C	E	J
V	E	N	I	P	Á	H	Í	A	N	M
R	I	Ž	E	V	O	N	E	D	D	O
Á	R	N	C	D	L	D	C	V	E	U
T	N	E	I	Ě	T	Ě	Á	I	L	T
I	B	N	D	C	E	Ě	R	Ř	O	S
T	A	D	Z	M	E	K	P	K	P	É

dělníci	najmout	spravedlivý
denár	pět	tržiště
hodina	poledne	večer
hospodář	práce	venice
křivda	ráno	vrátit
mzda	správce	

(Řešení z minulého čísla: Podobenství.)

Jana Krajčířiková

Královéhradecká diecéze Církve československé husitské
zve na diecézní katedru

Práce s rodinami a dospívající mládeží

Jiří WOCLAWEK SDB

středa 27. září 2017

9.30 pobožnost ve Sboru kněze Ambrože
10.00 JIŘÍ WOCLAWEK, přednášková místnost
NO Hradec Králové, Ambrožova 729

